

‘Leven lang leren’

Als schoolleider heeft Elisa een belangrijk doel: iedere werknemer kan zich blijven ontwikkelen en leert daar bewuste keuzes in te maken. Als schoolleider voelt Elisa zich daar verantwoordelijk voor. Ze ziet veel voordelen: als leraren zich blijven ontwikkelen, blijft het onderwijs ook in beweging en reageren leraren flexibel als ze met vernieuwing te maken krijgen. Ze bouwen minder frustratie op en vallen minder vaak langdurig uit. Vanwege Elisa’s visie op continu ontwikkelen zijn veel leraren in de school bezig met cursussen/opleidingen of interne ontwikkelgroepen/-commissies.

Kyra is één van die leraren. Kyra heeft er bewust voor gekozen op deze school te werken. Er is een cultuur van samen leren en ontwikkelen onder collega’s en leraren staan doorgaans positief tegenover vernieuwing. Het spreekt Kyra aan. Op dit moment volgt ze een master gericht op innoveren in het onderwijs en is erg enthousiast. Het prikkelt haar met frisse blik naar het onderwijs te kijken. Ze wil graag aan de slag met een vernieuwend idee, maar ontdekt al snel dat haar team andere prioriteiten heeft: ze nemen deel aan een ontwikkelgroep formatief evalueren en zitten niet te wachten op ‘nog een idee’. Kyra is teleurgesteld. Ze klopt aan bij Elisa.

‘Omgaan met verandering’

Als locatiedirecteur heeft Marina een bestuursvergadering bijgewoond waarin gezamenlijk een meerjarenplan voor de organisatie is vastgesteld. Marina denkt met een glimlach terug aan het geroezemoes tijdens de presentatie van de plannen. Zo gaat dat in het onderwijs, denkt ze, van tijd tot tijd wordt de boel opgeschud en het schoolleven uit zijn routine geholpen. In de plannen kan ze zich net als de anderen best vinden. Maar het is makkelijker gezegd dan gedaan. De opdracht die nu op haar werktafel ligt is het meerjarenplan met haar team vertalen naar de eigen locatie. Dat zal meer teweeg brengen dan geroezemoes alleen...

Een week later is het zover. Het team zit bij elkaar. Luca, één van de leraren, kijkt om zich heen. Er zijn veel collega’s aanwezig. Het gonst dan ook al weken in de wandelgangen over plannen voor vernieuwing. Luca weet niet wat hij ervan moet denken. Hij heeft niets tegen vernieuwing, dat is van tijd tot tijd nodig. Maar waarom moet het vaak zo groots en meeslepend? Kan het bestuur niet aan hen vragen wat er de komende jaren nodig is? Eén ding weet hij zeker, dit wordt een vergadering met de nodige opwindig...